I8A2C2

അധ്യായം 2

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ അവകാശങ്ങൾ

(RIGHTS IN THE INDIAN CONSTITUTION)

ആമുഖം

ഒരു ഭരണഘടന ഗവൺമെന്റിന്റെ വിവിധ വിഭാഗങ്ങളുടെ ഘടനയെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല, അവ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ അധ്യായത്തിൽ പഠിച്ചത് പോലെ ഭരണഘടനയെന്നുള്ളത് ഗവൺമെന്റിന്റെ അധികാരങ്ങൾക്കുമേൽ നിയന്ത്രണങ്ങൾ കൊണ്ടുവരികയും എല്ലാ വ്യക്തികൾക്കും അനുഭവിക്കാൻ കഴിയുന്ന ചില അവകാശങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥ ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രമാണമാണ്. ഈ അധ്യായത്തിൽ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള മൗലികാവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമ്മൾ പഠിക്കും. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ III -ാം ഭാഗം മൗലികാവകാശങ്ങൾ പട്ടികപ്പെടുത്തുന്നതോടൊപ്പം ഈ അവകാശങ്ങൾക്ക് മേലുള്ള പരിമിതികളെക്കുറിച്ചും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ അറുപത്തൊമ്പതു വർഷത്തിനിടയിൽ ഈ അവകാശങ്ങളുടെ വ്യാപ്തി മാറുകയോ വിപുലമാകുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ അദ്ധ്യായം പഠിക്കുന്നതിലൂടെ താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കറിയാൻ കഴിയും.

- *ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വ്യത്യസ്ത മൗലികാവകാശങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണ്?*
- *ഈ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതെങ്ങനെ?*
- *ഈ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനും നീതിന്യായ വിഭാഗത്തിനുള്ള പങ്കെന്ത്?*
- *മൗലികാവകാശങ്ങളും രാഷ്ട്രനയത്തിന്റെ നിർദേശകതത്വങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്ത്?*

അവകാശങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം (THE IMPORTANCE OF RIGHTS)

__1982 – ൽ__ ഏഷ്യൻ ഗെയിംസിന്റെ നിർമാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഗവൺമെന്റ് ഏതാനും കുറച്ച് കോൺട്രാക്ടർമാരെ ഏല്പിച്ചു. മേൽപ്പാതകളും (Flyovers) സ്റ്റേഡിയങ്ങളും നിർമിക്കുന്നതിന് ഈ കരാറുകാർ രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ദരിദ്രരായ നിർമാണത്തൊഴിലാളികളെയാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. മോശമായ ജീവിത സാഹചര്യത്തിലാണ് അവരെ പാർപ്പിച്ചത്. മിനിമം കൂലിപോലും നൽകുവാൻ അവർ തയ്യാറായിരുന്നില്ല.

അവരുടെ ദയനീയമായ സാഹചര്യത്തെക്കുറിച്ച് പഠനം നടത്തിയ സാമൂഹ്യ ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ ഒരു സംഘം സുപ്രീംകോടതിയിൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് പരാതിപ്പെട്ടു. സർക്കാർ നിർദേശിച്ചിട്ടുള്ള കുറഞ്ഞ കൂലി നൽകാതെ ജോലി ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നത് അടിമപ്പണിക്കോ (begar) അല്ലെങ്കിൽ നിർബന്ധിത ജോലിക്കോ (Forced labour) തുല്യമാണെന്നും അത് മൗലികാവകാശങ്ങളുടെ ലംഘനമാണെന്നും വാദിച്ചു. ഈ വാദം കോടതി സ്വീകരിക്കുകയും ആയിരക്കണക്കിനു വരുന്ന ഈ തൊഴിലാളികൾക്ക് സർക്കാർ നിർദേശിച്ച മിനിമം കൂലി ലഭ്യമാകുന്നത് ഉറപ്പ് വരുത്തണമെന്ന് സർക്കാറിനോട് നിർദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

__മാച്ചൽ ലാലംങ്ങിനെ__ 23 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ക്രിമിനൽ കുറ്റത്തിന് അറസ്റ്റു ചെയ്തു. അസ്സമിലെ ചുബുരി ഗ്രാമത്തിലെ നിവാസിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. വിചാരണ സമയത്ത് മാനസികനില തെറ്റിയതായി കാണപ്പെട്ടതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ തേജ്പൂരിലെ ലോക് പ്രിയ ഗോപിനാഥ് ബർദോളോയ് മാനസിക ആശുപത്രിയിലേക്ക് അയച്ചു.

1967–ലും 1996–ലും മാച്ചൽ ലാലംങ്ങിനെ ചികിത്സിച്ചിരുന്ന ഡോക്ടർമാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചികിത്സ വിജയകരമായതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അയാൾ വിചാരണ നേരിടുവാൻ യോഗ്യനാണെന്ന് കാണിച്ച് ജയിലധികാരികൾക്ക് കത്തെഴുതി. പക്ഷേ ആരും ഈ എഴുത്തിന് ശ്രദ്ധകൊടുത്തില്ല. മാച്ചൽ ജുഡീൽഷ്യൽ കസ്റ്റഡിയിൽ തന്നെ തുടർന്നു.

മാച്ചൽ ലാലംങ്ങിനെ 2005 ജൂലൈയിൽ മോചിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് 77 വയസ്സുണ്ടായിരുന്നു. 54 വർഷം അദ്ദേഹം കസ്റ്റഡിയിൽ ചെലവാക്കി. ആ കാലയളവിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കേസ് വിചാരണക്ക് വന്നതേയില്ല. സംസ്ഥാനത്ത് വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടാതെ കിടന്നിരുന്ന കേസുകൾ പരിശോധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷൻ നിയമിച്ച ഒരു സംഘം ഇടപെട്ടത് കൊണ്ടാണ് അയാളെ മോചിപ്പിച്ചത്.

മാച്ചലിന്റെ ജീവിതം പൂർണമായും പാഴായി. കാരണം അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ ശരിയായ രീതിയിലുള്ളൊരു വിചാരണ ഒരിക്കലും നടത്തു

മാച്ചൽ ഒരു സമ്പന്നനും അധികാരമുള്ളവനുമായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ത് സംഭവിക്കുമായിരുന്നു? നിർമാണ തൊഴിലാളികൾ എൻജിനീയർമാരായിരുന്നെങ്കിൽ അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ ലംഘിക്കപ്പെടുമായിരുന്നോ?

കയുണ്ടായില്ല. നമ്മുടെ ഭരണഘടന ഓരോ പൗരനും ജീവിക്കാനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമുള്ള അവകാശം നൽകുന്നുണ്ട്. ന്യായവും കാലതാമസവുമില്ലാത്ത വിചാരണക്കുള്ള അവകാശം ഏതൊരു പൗരനും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നതാണ് ഇതുകൊണ്ടർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഭരണഘടന നൽകുന്ന അവകാശങ്ങൾ ലഭിക്കാതെ വരുമ്പോൾ എന്തു സംഭവിക്കുന്നുവെന്ന് മാച്ചലിന്റെ അനുഭവം കാണിക്കുന്നു.

ആദ്യ ഉദാഹരണത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ഭരണഘടന നൽകിയിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങളുടെ ലംഘനമുണ്ടായി. പക്ഷേ ഇത് കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അതിന്റെ ഫലമായി തൊഴിലാളികൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ട വേതനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ഭരണഘടന ഉറപ്പുനൽകുന്ന ചൂഷണത്തിനെതിരെയുള്ള അവകാശം ഈ തൊഴിലാളികൾക്ക് നീതി ഉറപ്പുവരുത്തി.

അവകാശ പത്രിക (Bill of Rights)

ഈ രണ്ട് ഉദാഹരണങ്ങളും കാണിക്കുന്നത് അവകാശങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യത്തെയും അവയുടെ നടപ്പിലാക്കലിനെയുമാണ്. പൗരന്മാർക്ക് ചില അവകാശങ്ങളുണ്ടെന്നും ഗവൺമെന്റ് ഈ അവകാശങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ജനാധിപത്യം ഉറപ്പുവരുത്തണം. അതിനാൽ മിക്ക ജനാധിപത്യ രാജ്യങ്ങളുടെയും ഭരണഘടനയിൽ പൗരന്മാരുടെ അവകാശങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടിക ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഭരണഘടനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി സംരക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള അത്തരം അവകാശങ്ങളുടെ പട്ടികയെയാണ് അവകാശ പത്രിക എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. അവകാശ പത്രിക വ്യക്തികളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കെതിരെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഗവൺമെന്റിനെ വിലക്കുകയും അവകാശ ലംഘനമുണ്ടായാൽ അതിനുള്ള പരിഹാരം ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരു ടെലിവിഷൻ അല്ലെങ്കിൽ ഫാൻ വാങ്ങുമ്പോൾ വാറന്റി കാർഡ് ലഭിക്കുന്നത് പോലെയാണ് അവകാശ പത്രികയെന്ന് (Bill of Rights) എനിക്ക് മനസ്സിലായി. അങ്ങനെതന്നെയല്ലേ?

വ്യക്തിയുടെ അവകാശങ്ങളെ ഭരണഘടന സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് ആരിൽ നിന്നാണ്? മറ്റൊരു വ്യക്തിയിൽ നിന്നോ സ്വകാര്യ സംഘടനകളിൽ നിന്നോ ഒരു വ്യക്തിയുടെ അവകാശങ്ങൾക്ക് ഭീക്ഷണി നേരിടാം. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ വ്യക്തിയ്ക്ക് ഗവൺമെന്റിന്റെ സംരക്ഷണം ആവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് വ്യക്തിയുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുവാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഗവൺമെന്റിനുണ്ട്. നേരെമറിച്ച് ഗവൺമെന്റിന്റെ വിവിധഘടകങ്ങളുടെ (നിയമനിർമാണ വിഭാഗം (legislature) കാര്യനിർവഹണം (Executive) ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദം (Bureaucracy), നീതിന്യായ വിഭാഗം (Judiciary), തുടങ്ങിയവയുടെ പ്രവർത്തനത്താൽ വ്യക്തിയുടെ അവകാശങ്ങൾ ലംഘിക്കപ്പെട്ടേക്കാം.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ മൗലികാവകാശങ്ങൾ (FUNDAMENTAL RIGHTS IN THE INDIAN CONSTITUTION)

സ്വാതന്ത്ര്യ സമരകാലത്ത് നമ്മുടെ ദേശീയ നേതാക്കന്മാർ മൗലികാവകാശങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കുകയും ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികളോട് അവ മാനിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

1928-ൽ തന്നെ മോത്തിലാൽ നെഹ്റു കമ്മിറ്റി അവകാശ പത്രിക വേണമെന്ന വാദം ഉന്നയിച്ചിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യം നേടി ഭരണഘടന രൂപീകരിക്കുന്ന വേളയിൽ അവകാശങ്ങൾ ഭരണഘടനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രത്യേകം സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ട അവകാശങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടിക തന്നെ ഭരണഘടനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അവ മൗലികാവകാശങ്ങൾ (Fundamental Rights) എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. മൗലികാവകാശങ്ങൾ വളരെ പ്രാധാന്യമേറിയതായതിനാൽ ഗവൺമെന്റ് തന്നെ അവ ലംഘിക്കുകയില്ലെന്ന് ഭരണഘടന ഉറപ്പ് വരുത്തിയിരിക്കുന്നു.

മൗലികാവകാശങ്ങൾ ലഭ്യമായ മറ്റ് അവകാശങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. സാധാരണയായി, നിയമപരമായ അവകാശങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതും നടപ്പിലാക്കുന്നതും സാധാരണ നിയമങ്ങൾ (Ordinary laws) ആണെങ്കിൽ മൗലികാവകാശങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതും ഉറപ്പ് വരുത്തുന്നതും രാജ്യത്തെ ഭരണഘടനയാണ്. സാധാരണ നിയമങ്ങളെ ലളിതമായ നടപടിക്രമത്തിലൂടെ ഭേദഗതി ചെയ്യുമ്പോൾ മൗലികാവകാശങ്ങളുടെ ഭേദഗതിയ്ക്ക് ഭരണഘടനാ ഭേദഗതിയിലൂടെ മാത്രമേ സാധ്യമാകൂ. ഗവൺമെന്റിന്റെ ഒരു ഘടകവും മൗലികാവകാശങ്ങളെ ലംഘിക്കുന്ന രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ പാടില്ല. ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ മൗലികാവകാശങ്ങൾ ലംഘിക്കപ്പെട്ടാൽ അവയെ സംരക്ഷിക്കുവാനുള്ള അധികാരവും ഉത്തരവാദിത്വവും നീതിന്യായ (Judiciary) വിഭാഗത്തിനുണ്ട്. ഇത് തുടർന്ന് വരുന്ന അധ്യായത്തിൽ നമ്മൾ

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ ഭരണഘടനയിലെ അവകാശ പത്രിക (Bill of Rights in the South African Constitution)

1996 ഡിസംബറിലാണ് ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ ഭരണഘടന നിലവിൽ വന്നത്. ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ വർണവിവേചന ഗവൺമെന്റിന്റെ പിരിച്ചുവിടലിനെ തുടർന്നുണ്ടായ ആഭ്യന്തരയുദ്ധ ഭീഷണിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഭരണഘടനയുടെ രൂപീകരണവും പ്രഖ്യാപനവും നടന്നത്. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മൂലക്കല്ലായിട്ടാണ് അവകാശ പത്രികയെ ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ ഭരണഘടന വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ ഭരണഘടന വർഗം (race), ലിംഗം (gender) , ഗർഭം (Pregnancy), വൈവാഹിക പദവി (Marital Status), വംശം (Ethnic), വർണം, വയസ്, വൈകല്യം (disability), മതം, മനഃസാക്ഷി (Conscience), വിശ്വാസം, സംസ്കാരം, ഭാഷ, ജനനം, എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിവേചനം വിലക്കിയിരിക്കുന്നു. ഒരു പക്ഷെ പൗരന്മാർക്ക് ഏറ്റവും കൂടുതൽ അവകാശങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കിയിട്ടുള്ള ഭരണഘടനയിലൊന്നാണിത്. ഒരു പ്രത്യേക ഭരണഘടനാ കോടതിയാണ് ഈ അവകാശങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നത്.

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ ഭരണഘടനയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില അവകാശങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നു.

- അന്തസിനുള്ള അവകാശം (Right to dignity)
- സ്വകാര്യതയ്ക്കുള്ള അവകാശം (Right to privacy)
- മാന്യമായ തൊഴിൽ ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം (Right to fair labour practices)
- ആരോഗ്യകരമായ പരിസ്ഥിതിയ്ക്കും, പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിനുമുള്ള അവകാശം (Right to healthy environment and right to protection of environment)
- പാർപ്പിട സൗകര്യത്തിനുള്ള അവകാശം (Right to adequate housing)
- ആരോഗ്യപരിപാലനം, ഭക്ഷണം, ജലം, സാമൂഹിക സുരക്ഷ എന്നിവയ്ക്കുള്ള അവകാശം (Right to health care, food, water and social security)
- കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ (Children's rights)
- അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുമുള്ള അവകാശം (Right to basic and higher education)
- സാംസ്കാരികവും, മതപരവും, ഭാഷാപരവുമായ വിഭാഗങ്ങളുടെ അവകാശം (Right to cultural, religious and linguistic communities.)
- വിവരാവകാശം (Right to information)

പഠിക്കും. കാര്യനിർവഹണ വിഭാഗത്തിന്റെയും, നിയമനിർമാണ വിഭാഗത്തിന്റെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾ മൗലികാവകാശങ്ങളെ ലംഘിക്കുകയോ, അന്യായമായ രീതിയിൽ നിയന്ത്രിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ഇത്തരം പ്രവർത്തികളെ നിയമവിരുദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കാനുള്ള അധികാരം നീതിന്യായ വിഭാഗത്തിനുണ്ട്. എങ്കിലും മൗലികാവകാശങ്ങൾ പരിപൂർണമോ (absolute) അനിയന്ത്രിതമോ (unlimited) അല്ല. അതിനുമേൽ ഗവൺമെന്റിന് യുക്തിപരമായ (Reasonable) നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്.

പഠന പുരോഗതി വിലയിരുത്തുക

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ മൗലികാവകാശങ്ങളും ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ ഭരണഘടനയിലെ അവകാശ പത്രികയും തമ്മിൽ താരതമ്യം ചെയ്ത് താഴെ പറയുന്ന അവകാശങ്ങളുടെ പട്ടിക തയാറാക്കുക

- രണ്ടിലും പൊതുവായിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങൾ
- ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ ഭരണഘടനയിൽ ലഭ്യമായതും എന്നാൽ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിൽ ലഭ്യമല്ലാത്തതും
- ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ ഭരണഘടനയിൽ വ്യക്തമായി പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളതും എന്നാൽ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിൽ അന്തർലീനമായതുമായ അവകാശങ്ങൾ.

സമത്വാവകാശം (Right to Equality)

താഴെ പറയുന്ന രണ്ട് സാഹചര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുക. ഇവ സാങ്കൽപികമാണ്. എന്നാൽ ഇവയിൽ ചിലത് നിലവിൽ സംഭവിക്കുന്നതും, ഭാവിയിൽ സംഭവിച്ചേക്കാവുന്നതുമാണ്. മൗലികാവകാശങ്ങളുടെ ലംഘനം ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ?

- സ്വദേഷ് കുമാർ തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളിൽ ഒരാളോടൊപ്പം ഗ്രാമത്തിലെ വഴിയോരക്കടയിൽ നിന്നും ചായ കുടിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. കടക്കാരന് സ്വദേഷ് കുമാറിനെ അറിയാം. പക്ഷേ അവന്റെ സുഹൃത്തിന്റെ ജാതി അറിയുവാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് ചോദിച്ചു. ഇതിന് ശേഷം ചായക്കടക്കാരൻ സ്വദേഷ് കുമാറിന് നല്ല പാത്രത്തിൽ ചായ കൊടുത്തപ്പോൾ ദളിതനായ സുഹൃത്തിന് മൺപാത്രത്തിലാണ് ചായ നൽകിയത്.

- ഒരു വാർത്താ ചാനൽ തങ്ങളുടെ നാല് വാർത്താ അവതാരകർക്കെതിരെ ഇനി മുതൽ അവർ വാർത്ത വായിക്കേണ്ടതില്ലെന്നുള്ള ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. അവർ നാല് പേരും സ്ത്രീകളായിരുന്നു. 45 വയസ്സിനു മുകളിൽ പ്രായമുണ്ടെന്നതായിരുന്നു അവർക്കെതിരെ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാനുള്ള കാരണം. എന്നാൽ 45 വയസിനു മുകളിൽ പ്രായമുള്ള പുരുഷൻമാരായ രണ്ട് വാർത്താ അവതാരകർക്കെതിരെ ഈ വിലക്ക് ഏർപ്പെടുത്തിയതുമില്ല.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന

ഭാഗം III : മൗലിക അവകാശങ്ങൾ

സമത്വത്തിനുള്ള അവകാശം (Right to Equality)

- നിയമത്തിനുമുന്നിൽ തുല്യത.
- തുല്യ നിയമ പരിരക്ഷ.
- മതം, വർഗം, ജാതി, ലിംഗം, ജനനസ്ഥലം എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിവേചനങ്ങളുടെ നിരോധനം.
- ഹോട്ടലുകൾ, കടകൾ, കിണറുകൾ, കുളങ്ങൾ, പൊതു സ്നാനഘട്ടങ്ങൾ, പൊതുനിരത്തുകൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ തുല്യ പ്രവേശനം
- പൊതുജോലികളിൽ അവസരസമത്വം.
- അയിത്ത നിർമ്മാർജനം
- സ്ഥാനപ്പേരുകൾ നിർത്തലാക്കൽ.

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശം (Right to Freedom)

താഴെ പറയുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശങ്ങൾ

- അഭിപ്രായ പ്രകടനത്തിനും ആവിഷ്കാരത്തിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം.
- സമാധാനപരമായി സമ്മേളിക്കാനുള്ള അവകാശം.
- സംഘടനകൾ രൂപികരിക്കുവാനുള്ള അവകാശം.
- ഇന്ത്യയിലെവിടെയും സ്വതന്ത്രമായി സഞ്ചരിക്കാനുള്ള അവകാശം.
- ഇന്ത്യയിൽ എവിടെയും സ്ഥിരതാമസമാക്കാനുള്ള അവകാശം.
- ഇഷ്ടമുള്ള തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതിനും, വ്യവസായത്തിലും കച്ചവടത്തിലും ഏർപ്പെടുന്നതിനുമുള്ള അവകാശം.
- കുറ്റങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച സംരക്ഷണം
- ജീവനും വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമുള്ള അവകാശം.
- വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള അവകാശം.
- ചില കേസുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള ശിക്ഷയിൽ നിന്നും അറസ്റ്റിൽ നിന്നുമുള്ള പരിരക്ഷ.

ചൂഷണത്തിനെതിരെയുള്ള അവകാശം (Right against Exploitation)

- മനുഷ്യ വ്യാപാരത്തിനെതിരെയും, നിർബന്ധിത ജോലിക്കെതിരെയുമുള്ള അവകാശം.
- കുട്ടികളെകൊണ്ട് അപകടകരമായ ജോലി ചെയ്യിക്കുന്നതിനുള്ള നിരോധനം

മത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശം (Right to Freedom of Religion)

- മനഃസാക്ഷി സ്വാതന്ത്ര്യം, മതവിശ്വാസത്തിനും മതാചരണത്തിനും മതപ്രചാരണത്തിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം
- മതപരമായ കാര്യങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിനുള്ള അവകാശം.
- ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക മതത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനായി നികുതി നൽകുന്നത് സംബന്ധിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യം
- വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ മതബോധനത്തിലോ, ആരാധനയിലോ പങ്കെടുക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സ്വാതന്ത്ര്യം.

സാംസ്കാരികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ അവകാശങ്ങൾ (Cultural and Educational Rights)

- ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ ഭാഷയുടെയും സംസ്ക്കാരത്തിന്റെയും സംരക്ഷണം.
- ന്യൂനപക്ഷ വിഭാഗങ്ങൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം.

ഭരണഘടനാപരമായ പരിഹാരങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശം. (Right to Constitutional Remedies)

- മൗലികാവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി റിട്ടുകൾ (Writs), ഉത്തരവുകൾ, നിർദ്ദേശങ്ങൾ എന്നിവ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനായി കോടതിയെ സമീപിക്കാനുള്ള അവകാശം.

വ്യക്തമായ വിവേചനത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ് ഇവ. ഒന്നാമത്തേത് ജാതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തേത് ലിംഗത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. അത്തരത്തിലുള്ള വിവേചനം നീതീകരിക്കാവുന്നതാണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ?

സമൂഹത്തിൽ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് സംഭവിക്കുന്നുണ്ടോ? അതോ ഇതൊക്കെ വെറും സാങ്കല്പികം മാത്രമാണോ?

സമത്വാവകാശം ഇത്തരത്തിലുള്ളതും അല്ലാത്തതുമായ എല്ലാ വിവേചനത്തെയും ദൂരീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. പൊതുസ്ഥലങ്ങളായ കടകൾ, ഭോജനശാലകൾ, വിനോദ കേന്ദ്രങ്ങൾ, കിണറുകൾ, സ്നാനഘട്ടങ്ങൾ, ആരാധനാലയങ്ങൾ എന്നിവിടങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാൻ ഇത് തുല്യ അവസരം നൽകുന്നു. ജനനം, മതം, ലിംഗം, വർണം, ജാതി, വർഗം എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ യാതൊരു വിവേചനവും പാടില്ല. മേൽ പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പൊതു നിയമനങ്ങളിൽ യാതൊരു വിവേചനവും അനുവദിക്കുന്നില്ല. മുൻകാലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ ഇത്തരം തുല്യപ്രവേശനം പ്രാവർത്തികമാക്കിയിരുന്നില്ല. അത്കൊണ്ട് തന്നെ ഈ അവകാശങ്ങൾ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്.

അയിത്താചരണം അസമത്വത്തിന്റെ പ്രാകൃതമായ രൂപമാണ്. സമത്വാവകാശം ഇതിനെ നിർമാർജനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഭരണഘടനയിലെ 18 –ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം സ്ഥാനപ്പേരുകൾ നൽകുന്നത് നിർത്തലാക്കുന്നതിലൂടെ ഒരു വ്യക്തിക്ക് സൈനികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ മികവിനൊഴികെ യാതൊരു സ്ഥാനപ്പേരും നൽകുന്നതിൽ നിന്ന് രാഷ്ട്രത്തെ വിലക്കുന്നു. അങ്ങനെ സമത്വാവകാശം തുല്യപദവിയും അന്തസ്സും ഉറപ്പുവരുത്തിക്കൊണ്ട് ഇന്ത്യയെ ഒരു യഥാർഥ ജനാധിപത്യ രാഷ്ട്രമാക്കിത്തീർക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ഭരണഘടനയുടെ ആമുഖം (Preamble) വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഇത് എങ്ങനെയാണ് സമത്വത്തെ വിശദീകരിക്കുന്നത്. സമത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച് രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ ആമുഖത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്നതായി നിങ്ങൾക്ക് കാണാം. – തുല്യപദവി, അവസരസമത്വം. സമൂഹത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങൾക്കും തുല്യ അവസരങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാൻ കഴിയുക എന്നതാണ് അവസരസമത്വം കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. എന്നാൽ വിവിധ തരത്തിലുള്ള അസമത്വങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു

അനുച്ഛേദം 16(4) പിന്നോക്ക വിഭാഗത്തിൽപെട്ട ജനവിഭാഗത്തിന് സർക്കാർ സർവ്വീസിൽ മതിയായ പ്രാതിനിധ്യം ലഭിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് സ്റ്റേറ്റിന് ബോധ്യപ്പെടുന്നപക്ഷം ആ വിഭാഗത്തിന് അർഹമായ സംവരണം കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ നിന്ന് ഈ വകുപ്പ് സർക്കാരിനെ വിലക്കുന്നില്ല.

സമൂഹത്തിൽ അവസരസമത്വം കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് എന്താണ്? പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന ചില വിഭാഗങ്ങളുടെ (സാമൂഹികവും, സാമ്പത്തികവുമായി പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവർ, സ്ത്രീകൾ, കുട്ടികൾ) ഉന്നമനത്തിനായി പ്രത്യേക പദ്ധതികളും നടപടികളും ഗവൺമെന്റിന് നടപ്പിലാക്കാവുന്നതാണെന്ന് ഭരണഘടന വ്യക്തമാക്കുന്നു. സമത്വത്തെ പിൻതുടരുമ്പോഴും, തൊഴിലിലും, വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ പ്രവേശനത്തിലും സംവരണം നൽകുന്നത് നിങ്ങളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടാവാം. സംവരണം പോലുള്ള നയങ്ങളെ സമത്വാവകാശത്തിന്റെ ലംഘനമായി കാണാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 16 (4) ൽ വ്യക്തമായി വിശദീകരിക്കുന്നു. അവസരസമത്വത്തിനുള്ള അവകാശം പൂർണ്ണമായും സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിന് ഇത് അനിവാര്യമാണെന്ന് ഭരണഘടനയുടെ അന്തഃസത്ത പരിശോധിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് ബോധ്യമാകും.

നിങ്ങളാണ് ന്യായാധിപൻ (You are the Judge)

ഒറീസയിലെ പുരി ജില്ലയിൽ നിന്ന് ദളിത് വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളാണ് താൻ എന്ന് സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഹദിബന്ധു എന്ന വ്യക്തിയിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്കൊരു തപാൽ കാർഡ് ലഭിച്ചു. ഈ കത്തിൽ അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിച്ചത് തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട പുരുഷൻമാർ അവിടെ നടന്ന ഒരു വിവാഹ ചടങ്ങിന്റെ ഭാഗമായി വരന്റെയും വരനോടൊപ്പം വന്ന ഉയർന്ന ജാതിയിൽപ്പെട്ട അതിഥികളുടേയും കാൽ കഴുകണമെന്ന ആചാരത്തെ നിരസിച്ചു എന്നതാണ്. ഇതിന്റെ പ്രതികാരമായി ഈ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട നാല് സ്ത്രീകളെ മർദ്ദിക്കുകയും മറ്റൊരാളെ നഗ്നയാക്കി നടത്തുകയും ചെയ്തു. തപാൽ കാർഡിൽ അദ്ദേഹം തുടർന്ന് ഇങ്ങനെ എഴുതി, “ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികൾ വിദ്യാസമ്പന്നരാണ്. ആചാരങ്ങളുടെ ഭാഗമായി ഉന്നതജാതിയിൽപ്പെട്ടവരുടെ കാൽ കഴുകുന്നതും, എച്ചിലില എടുക്കുന്നതും, പാത്രങ്ങൾ കഴുകുന്നതിനും അവർ തയ്യാറല്ല.”

മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വസ്തുതകൾ ശരിയാണെന്ന നിഗമനത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ തീരുമാനമെടുക്കുക.

- ഈ സംഭവത്തിൽ മൗലികാവകാശങ്ങളുടെ ലംഘനമുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ?
- ഈ കാര്യത്തിൽ എന്ത് ചെയ്യുവാനാണ് നിങ്ങൾ ഗവൺമെന്റിനോട് ഉത്തരവിടുക?

വകുപ്പ് 21. ജീവനും വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമുള്ള സംരക്ഷണം – നിയമത്താൽ സ്ഥാപിതമായ നടപടിക്രമങ്ങളിലൂടെയല്ലാതെ ഏതൊരു വ്യക്തിയുടെയും ജീവനോ, വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യമോ ഹനിക്കാൻ പാടില്ല.

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശം (RIGHT TO FREEDOM)

സമത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും (equality and freedom) ജനാധിപത്യത്തിന് ഏറ്റവും അത്യന്താപേക്ഷിതമായ രണ്ട് അവകാശങ്ങളാണ്. ഇവ രണ്ടും പരസ്പരപൂരകങ്ങളാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നത് കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ചിന്തയുടെയും, ആവിഷ്ക്കാരത്തിന്റെയും അവയുടെ പ്രയോഗത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്. എന്നിരുന്നാലും ഒരാൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതുപോലെയോ, ആഗ്രഹിക്കുന്നത് പോലെയോ പ്രവർത്തിക്കാനുള്ളതല്ല സ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന് വ്യക്തമാണ്. അങ്ങനെയായാൽ സമൂഹത്തിലെ വലിയ ഒരു വിഭാഗം ജനതയ്ക്ക് അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കാൻ കഴിയാതെ വരും. അക്കാരണത്താൽ, മറ്റുള്ളവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിക്കാതെയും ക്രമസമാധാനം തകർക്കാതെയും ഓരോ വ്യക്തിയും അനുഭവിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ മാത്രമേ സ്വാതന്ത്ര്യമായി നിർവ്വചിക്കാൻ കഴിയൂ.

ജീവിക്കുന്നതിനും വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമുള്ള അവകാശം (Right to life and personal liberty)

ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിയമപ്രകാരം ചില വ്യക്തികളുടെ ജീവനെടുക്കാൻ കഴിയുമെന്നാണോ ഇത് കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്? വിചിത്രമല്ലേ ഇത്. നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ എന്തെങ്കിലും ഉദാഹരണമുണ്ടോ?

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് ജീവനും, വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമുള്ള അവകാശങ്ങൾ. നിയമത്താൽ സ്ഥാപിതമായ നടപടിക്രമങ്ങളിലൂടെയല്ലാതെ (Procedure established by law) ഏതൊരാളുടേയും ജീവനോ, വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യമോ ഹനിക്കാൻ പാടില്ല. ഇത് കൊണ്ട് അർത്ഥമാകുന്നത് അറസ്റ്റിന് ആസ്പദമായ കാരണം ധരിപ്പിക്കാതെ ഒരു വ്യക്തിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ പാടില്ല എന്നതാണ്. അഥവാ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുന്ന വ്യക്തിക്ക് അയാൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന അഭിഭാഷകനുമായി ആലോചിക്കുവാനും അദ്ദേഹം മുഖേന പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനുമുള്ള അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും. അതുപോലെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ട വ്യക്തിയെ 24 മണിക്കൂറിനകം ഏറ്റവും അടുത്തുള്ള മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ മുൻപാകെ പോലീസ് നിർബന്ധമായും ഹാജരാക്കേണ്ടതാണ്. പോലീസിന്റെ ഭാഗമല്ലാത്ത മജിസ്ട്രേറ്റ് ഈ അറസ്റ്റ് നീതിയുക്തമാണോ അല്ലയോ എന്ന കാര്യത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കും.

ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശത്തെ സംരക്ഷിക്കുക എന്നത് മാത്രമല്ല, മറിച്ച് വിശാലമായ ഒരു പ്രായോഗികതയും ഇതിനുണ്ട്. സുപ്രീംകോടതിയുടെ വിവിധ വിധിന്യായങ്ങൾ ഈ അവകാശത്തിന്റെ വ്യാപ്തി വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചൂഷണമുക്തമായി അന്തസ്സോടെ ജീവിക്കുവാനുള്ള മനുഷ്യന്റെ അവകാശം ഈ അവകാശത്തിൽപ്പെടുന്നുവെന്ന് സുപ്രീംകോടതി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ജീവനോപാധിയില്ലാതെ ഒരു വ്യക്തിക്കും ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നും ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശത്തിൽ പാർപ്പിടത്തിനും ഉപജീവനത്തി

നുമുള്ള അവകാശങ്ങൾ കൂടി ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നും സുപ്രീംകോടതി വ്യക്ത മാക്കുന്നു.

കരുതൽ തടങ്കൽ (Preventive detention)

സാധാരണയായി ഒരു വ്യക്തി അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുന്നത് അയാൾ ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടതിനു ശേഷമാണ്. എന്നിരുന്നാലും ചില അപവാദങ്ങ ളുണ്ട്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ കുറ്റം ചെയ്യുന്നതിനു മുൻപായി കുറ്റം ചെയ്യാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന സംശയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യക്തികളെ കുറച്ച് സമ യത്തേക്ക് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച നടപടിക്രമങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാം. ഇത് കരുതൽ തടങ്കൽ (Preventive detention) എന്നറിയപ്പെടുന്നു. അതായത് ഒരു വ്യക്തി രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സുരക്ഷക്കോ, ക്രമസമാധാനത്തിനോ ഭീഷണി ഉയർത്തുമെന്ന് ഗവൺമെന്റിന് തോന്നുകയാണെങ്കിൽ അയാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനും വിചാരണ കൂടാതെ തടങ്കലിൽ വയ്ക്കാനും ഗവൺമെന്റിന് അധികാരമുണ്ട്. മൂന്ന് മാസം വരെയാണ് കരുതൽ തടങ്കൽ നീട്ടിക്കൊണ്ട് പോകാൻ കഴിയുക. മൂന്ന് മാസത്തിന് ശേഷം ഈ കേസ് ഒരു ഉപദേശകസമിതിക്ക് മുൻപാകെ പുനഃപരി ശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കണം.

സാമൂഹിക വിരുദ്ധ ശക്തികളെയും ദേശവിരുദ്ധരെയും ഫലപ്രദമായി നേരിടുവാ നുള്ള ഒരു ഉപകരണമായി ഇതിനെ കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഗവൺമെന്റ് പലപ്പോഴും ഈ നിയമത്തെ ദുരുപയോഗം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നീതികരിക്കാനാവാത്ത കാരണങ്ങളാൽ ഒരു വ്യക്തിക്കെതിരെ ഈ നിയമം ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുന്ന തിൽ നിന്നും കൂടുതൽ സുരക്ഷിതത്വം വേണമെന്ന് ജനങ്ങളിൽ ചിലരെങ്കിലും ചിന്തിക്കുന്നുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ജീവനും വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമുള്ള അവ കാശവും കരുതൽ തടങ്കലും തമ്മിൽ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യം നിലനിൽക്കുന്നു.

മറ്റു സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ (Other freedoms)

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശമെന്നതിൽ മറ്റു പല അവകാശങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ടി ട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും ഈ അവകാശങ്ങൾ പൂർണ്ണമല്ല. ഓരോ അവകാശവും ഗവൺമെന്റിന്റെ നിയന്ത്രണങ്ങൾക്ക് വിധേയമാണ്.

ഉദാഹരണത്തിന് അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം, ആവിഷ്ക്കാര സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നിവ ക്രമസമാധാനം, സമാധാനം, ധാർമ്മികത തുടങ്ങിയവയുടെ നിയന്ത്രണങ്ങൾക്ക് വിധേയമാണ്. അതുപോലെ തന്നെ സമ്മേളനത്തിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ആയുധമി ല്ലാതെ സമ്മേളനത്തിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന നിയന്ത്രണത്തിന് വിധേയമാണ്. എന്നാൽ ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ അഞ്ചോ അതിൽ അധികമോ ആളുകൾ ഒത്തു ചേരുന്നതിന് ഗവൺമെന്റിന് നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്താം. എന്നാൽ ഇത്തരം അധികാരങ്ങൾ ഭരണസംവിധാനത്തിന് നിഷ്പ്രയാസം ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യാം. ഗവൺമെന്റിന്റെ ഒരു നടപടിക്കെതിരെയോ അതിന്റെ നയത്തിനെതിരെയോ ഉള്ള യഥാർത്ഥ പ്രതിഷേധത്തിനുള്ള അനുവാദം പോലും നിഷേധിക്കപ്പെടാം. എന്നാൽ

ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളിൻമേൽ ജാഗരൂകരായിരിക്കുകയും ബോധവാന്മാരായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ദുരുപയോഗം കുറയ്ക്കാം. അവകാശങ്ങൾക്ക് മീതെയുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഭരണഘടനാ നിർമ്മാണ സഭയിലെ അംഗങ്ങൾ തന്നെ അതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു.

"ഈ മൗലികാവകാശങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നിന്നുകൊണ്ട് രൂപപ്പെടുത്തിയതാണെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നു. വളരെ കുറച്ച് അവകാശങ്ങൾ മാത്രമാണ് യഥാർഥത്തിൽ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. മിക്കവാറുമുള്ള എല്ലാ അവകാശങ്ങൾക്കും പിന്നിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന നിബന്ധനകൾ അവകാശങ്ങളെ ഏതാണ്ട് മുഴുവനായും ഇല്ലാതാക്കുന്നു. എന്തായിരിക്കണം മൗലികാവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാട്? നമ്മുടെ ജനതയ്ക്ക് ലഭ്യമാവണമെന്ന് നാം ആഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാ അവകാശങ്ങളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്."

സോമനാഥ് ലാഹിരി, സി.എ.ഡി, Vol. III, പേജ് 404, ഏപ്രിൽ 29 1947

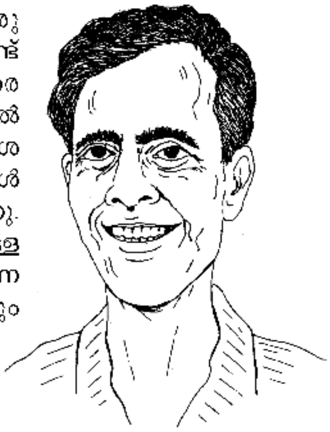

കുറ്റാരോപിതർക്കുള്ള അവകാശങ്ങൾ (Rights of accused)

വിവിധ കുറ്റങ്ങൾ ആരോപിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികൾക്ക് വേണ്ടത്ര സംരക്ഷണം ലഭിക്കണമെന്ന് ഭരണഘടന നിഷ്ക്കർഷിക്കുന്നു. മിക്കപ്പോഴും കുറ്റം ആരോപിക്കപ്പെട്ട ഏതൊരു വ്യക്തിയും കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് നമ്മൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. കുറ്റം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തിയാൽ മാത്രമേ അയാൾ കുറ്റവാളിയാകുന്നുള്ളൂ. കുറ്റാരോപിതനായ ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും സ്വയം പ്രതിരോധിക്കുവാനുള്ള അവസരവും ലഭ്യമാക്കേണ്ടതാണ്. കോടതികളിൽ ന്യായമായ വിചാരണ ഉറപ്പ് വരുത്തുവാൻ ഭരണഘടന മൂന്ന് അവകാശങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

- ഒരേ കുറ്റത്തിന് ഒരു വ്യക്തിയേയും ഒന്നിൽ കൂടുതൽ തവണ ശിക്ഷിക്കാൻ പാടില്ല.
- ഏതൊരു മുൻകാല കുറ്റകൃത്യത്തെയും പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ നിയമങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിയമ വിരുദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കാനോ ശിക്ഷിക്കാനോ പാടില്ല.
- ഒരു വ്യക്തിയേയും അയാൾക്കെതിരായി തെളിവു നൽകുന്നതിനായി നിർബന്ധിക്കാൻ പാടില്ല.

പഠന പുരോഗതി വിലയിരുത്തുക

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശത്തിന്മേൽ താഴെ പറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ആവശ്യമാണെന്ന് നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടോ ? നിങ്ങളുടെ ഉത്തരങ്ങളെ സാധൂകരിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുക.

- വർഗീയ ലഹളക്കു ശേഷം ജനങ്ങൾ സമാധാന ജാഥയ്ക്കായി നഗരത്തിൽ ഒത്തു ചേർന്നു.
- ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ ദളിതർക്ക് പ്രവേശനം വിലക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ ബലമായി പ്രവേശിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഒരു പ്രക്ഷോഭയാത്ര സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
- നൂറു കണക്കിന് ഗോത്ര വർഗ്ഗക്കാർ, വ്യവസായത്തിനായി സർക്കാർ ഏറ്റെടുത്ത അവരുടെ ഭൂമി തിരിച്ച് കൊടുക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട്കൊണ്ട് റോഡ് ഉപരോധിക്കുന്നു.
- ജാതി മാറി വിവാഹം കഴിച്ച യുവദമ്പതികൾക്ക് നൽകേണ്ട ശിക്ഷ തീരുമാനിക്കുവാൻ വേണ്ടി ജാതി പഞ്ചായത്ത് യോഗം ചേരുന്നു.

ചൂഷണത്തിനെതിരെയുള്ള അവകാശം (RIGHT AGAINST EXPLOITATION)

നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ദശലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾ നിസ്സഹായരും, മുഖ്യധാരയിൽ നിന്ന് അകറ്റി നിർത്തപ്പെട്ടവരുമാണ്. സഹജീവികളായ മനുഷ്യരാൽ തന്നെ അവർ ചൂഷണത്തിന് വിധേയമാകാം. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് നിലനിൽക്കുന്ന അടിമപ്പണി അല്ലെങ്കിൽ കൂലി നൽകാതെ നിർബന്ധിത വേല ചെയ്യിപ്പിക്കൽ എന്നിവ അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ചൂഷണമാണ്. മനുഷ്യവ്യാപാരവും അവരെ അടിമകളാക്കി ഉപയോഗിക്കുക എന്നതും മറ്റൊരു തരത്തിലുള്ള ചൂഷണമാണ്. ഭരണഘടനാപ്രകാരം ഇവ രണ്ടും നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മുൻകാലങ്ങളിൽ ഭൂപ്രഭുക്കന്മാരും പണം വായ്പയ്ക്ക് കൊടുക്കുന്നവരും, മറ്റു സമ്പന്ന വ്യക്തികളുമായിരുന്നു നിർബന്ധിത തൊഴിലെടുപ്പിച്ചിരുന്നത്. പ്രത്യേകിച്ച് ഇഷ്ടിക നിർമ്മാണം പോലുള്ള ചില മേഖലകളിൽ. അടിമപ്പണി ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. ഇത് ഇപ്പോൾ ശിക്ഷാർഹമായ ഒരു കുറ്റകൃത്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഏത് മൗലിക അവകാശത്തിന്റെ ലംഘനമാണ് ഈ ചിത്രത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു കണ്ടെത്തുക.

വ്യവസായ ശാലകൾ, ഖനികൾ എന്നിവ പോലെയുള്ള അപകടകരമായ മേഖലകളിൽ 14 വയസ്സിൽ താഴെയുള്ള കുട്ടികളെ കൊണ്ട് തൊഴിൽ ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നത് ഭരണഘടന വിലക്കിയിരിക്കുന്നു. ബാലവേല നിയമവിരുദ്ധമാക്കിയതും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള അവകാശം കുട്ടികളുടെ മൗലികാവകാശമായി മാറ്റുകയും ചെയ്തത് ചൂഷണത്തിനെതിരെയുള്ള അവകാശം കൂടുതൽ അർത്ഥവത്തായി മാറാൻ സഹായിച്ചു.

മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശം (RIGHT TO FREEDOM OF RELIGION)

എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചുള്ള മതം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനും പിന്തുടരുവാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഭരണഘടന നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മുഖമുദ്രയായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. സ്വന്തം രാജ്യത്തെ നിവാസികൾക്ക് മതസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കാതിരുന്ന അനേകം ഭരണാധികാരികളും ചക്രവർത്തിമാരും ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭരണാധികാരികളുടെ മതത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ മതം പിൻതുടർന്നവർ ഒന്നുകിൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഭരണാധികാരികളുടെ മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതരാവുകയോ ചെയ്തു. അതിനാൽ ഒരാളുടെ ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ചുള്ള മതം പിന്തുടരാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്ത്വങ്ങളിലൊന്നായി എന്നും നിലകൊള്ളുന്നു.

വിശ്വാസത്തിനും ആരാധനയ്ക്കുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം (Freedom of faith and worship)

ഇന്ത്യയിൽ ഏതൊരു പൗരനും ഏത് മതം തെരഞ്ഞെടുക്കാനും അത് അനുഷ്ഠിക്കുവാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. മതസ്വാതന്ത്ര്യം അപ്രകാരം അവനവന്റെ മനസാക്ഷിക്കനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഏത് മതം സ്വീകരിക്കുവാനും അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മതവും സ്വീകരിക്കാതിരിക്കാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട് എന്നാണ് ഇത് കൊണ്ട് അർത്ഥമാകുന്നത്. മതസ്വാതന്ത്ര്യം എന്നത് ഏതൊരു മതം സ്വീകരിക്കാനും ആചരിക്കാനും പ്രചരിപ്പിക്കാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. മതസ്വാതന്ത്ര്യം ചില നിയന്ത്രണങ്ങൾക്ക് വിധേയമാണ്. ക്രമസമാധാനം, ധാർമ്മികത, ആരോഗ്യം എന്നിവയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമേൽ സർക്കാരിന് ചില നിയന്ത്രണങ്ങൾ ചുമത്താൻ കഴിയും. മതസ്വാതന്ത്ര്യം അനിയന്ത്രിതമായ ഒരവകാശമല്ല എന്നതാണ് ഇതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാകുന്നത്. ചില സാമൂഹിക തിന്മകൾ (evils) പിഴുതെറിയുന്നതിന് സർക്കാരിന് മതകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാം. ഉദാഹരണമായി സതി, ബഹുഭാര്യാത്വം, അല്ലെങ്കിൽ ബഹുഭർതൃത്വം, നരബലി പോലെയുള്ള അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ നിരോധിച്ചുകൊണ്ട് മുൻകാലങ്ങളിൽ സർക്കാർ നടപടികൾ എടുത്തിട്ടുണ്ട്. അത്തരം നിയന്ത്രണങ്ങളെ മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശങ്ങളിൻമേലുള്ള ഇടപെടലുകളാണെന്ന പേരിൽ എതിർക്കാൻ കഴിയില്ല.

മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശത്തിൻമേലുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഗവൺമെന്റും വിവിധ മതങ്ങളുടെ അനുയായികളും തമ്മിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും സംഘർഷങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്നു. ഏതെങ്കിലും മതവിഭാഗത്തിന്റെ ചില പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഗവൺമെന്റ് നിയന്ത്രിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അത് തങ്ങളുടെ മതത്തിലുള്ള ഇട പെടലാണെന്ന് ആ മതത്തിന്റെ അനുയായികൾ കരുതുന്നു.

മറ്റു പല കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടും മതസ്വാതന്ത്ര്യം രാഷ്ട്രീയ വിവാദത്തിന് കാര ണമാകുന്നു. ഒരു വ്യക്തിയുടെ മതം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം ഭരണ ഘടന ഉറപ്പ് നൽകുന്നു. ഒരു മതത്തിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിന് ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടും. മതപരിവർത്തനം ഭീഷണിയുടെയും (intimidation) അല്ലെങ്കിൽ പ്രലോഭനങ്ങളുടെയും (inducement) അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്ന കാരണത്താൽ ചില ആളുകൾ അതിനോട് നീരസം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഭരണഘടന നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനം അനുവദി ക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ മതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും അതു വഴി മറ്റുള്ളവരെ അതിലേക്ക് ആകർഷിക്കുവാനും മാത്രമാണ് നമ്മുടെ, ഭരണഘ ടന അവകാശം നൽകുന്നത്.

എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും സമത്വം (Equality of all religions)

അനേകം മതങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു രാജ്യമെന്ന നിലയിൽ വ്യത്യസ്ത മത ങ്ങളോട് തുല്യ പരിഗണന നൽകുകയെന്നത് ഗവൺമെന്റിനെ സംബന്ധിച്ചിട ത്തോളം അവശ്യമായ കാര്യമാണ്. മറ്റൊരു അർത്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഗവൺമെന്റ് ഒരു മതത്തിനും പ്രത്യേക പരിഗണന നൽകുന്നില്ല. ഇന്ത്യയ്ക്ക് ഒരു ഔദ്യോ ഗിക മതമില്ല. പ്രധാനമന്ത്രിയോ പ്രസിഡന്റോ, ന്യായാധിപനോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേ തെങ്കിലും സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥനോ ആകാൻ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക മതവിഭാ ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടണമെന്നില്ല. അതുപോലെ പൊതുജോലിയുടെ കാര്യത്തിൽ മത പരമായ വിവേചനങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ഗവൺമെന്റ് കാണിക്കാൻ പാടില്ലായെന്ന് സമത്വത്തിനുള്ള അവകാശം പഠിച്ചപ്പോൾ നാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് തുല്യ തയ്ക്കുള്ള അവകാശ (Right to Equality) ത്തിലൂടെ ഭരണഘടന ഉറപ്പ് നൽകു ന്നതായി കാണാം. സർക്കാർ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ മതപ്രചരണമോ, മതബോധനമോ, ഏതെങ്കിലും മതസ്ഥർക്ക് പ്രത്യേക പരിഗ ണനയോ നൽകുന്നില്ല. മതേതരത്വം എന്ന തത്ത്വത്തെ നിലനിർത്തുകയും, പരി പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതാണ് ഇത്തരം നിയമങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം.

പ്രവർത്തനം

- നിങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ പട്ടണത്തിലോ പരസ്യമായി നട ക്കുന്ന മതപരിപാടികളുടെ ഒരു പട്ടിക തയ്യാറാക്കുക.
- ഇതിൽ ഏതെല്ലാം പരിപാടികളാണ് മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നത്?
- നിങ്ങളുടെ പ്രദേശത്തുള്ള ജനങ്ങൾക്ക് ഈ അവകാശങ്ങൾ ലഭ്യമല്ലാ യിരുന്നെങ്കിൽ എന്ത് സംഭവിക്കുമായിരുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുക.

സംസ്കാരികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ അവകാശങ്ങൾ (CULTURAL AND EDUCATIONAL RIGHTS)

ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തെക്കുറിച്ച് നാം സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഇന്ത്യയുടെ വൈവിധ്യങ്ങൾ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ സമൂഹം ഒരു ഏകശിലാത്മക (monolithic) സമൂഹമല്ല. വൈവിധ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞ വിശാലമായ ഒരു സമൂഹമാണ് നമ്മുടേത്. അത്തരത്തിൽ വൈവിധ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഒരു സമൂഹത്തിൽ മറ്റു വിഭാഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് എണ്ണത്തിൽ ചെറുതായ സാമൂഹിക വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗം ന്യൂനപക്ഷമാണെങ്കിൽ അവർ ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ സംസ്കാരം സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടോ?

ന്യൂനപക്ഷങ്ങളിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു സുരക്ഷാബോധം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ഭൂരിപക്ഷത്തിന് ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വം ഉണ്ട്... ഒരു മതേതര രാഷ്ട്രത്തിൽമാത്രമേ ന്യൂനപക്ഷത്തിന് സുരക്ഷിതത്വം ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. അത് അവരെ ദേശീയവാദികളാക്കും. ഭൂരിപക്ഷസമുദായം തങ്ങളുടെ ദേശസ്നേഹത്തെ പൊലിപ്പിച്ചു കാട്ടേണ്ടതില്ല...അവർ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ അവസ്ഥയിൽ തങ്ങളെ സ്വയം സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ ഭീതിയെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. സുരക്ഷിതത്വത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള എല്ലാ അവകാശവാദങ്ങളും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ മനസ്സിലുള്ള ഭീതിയുടെ ഉൽപ്പന്നങ്ങളാണ്.. ഭാഷ, ലിപി അതുപോലെ തങ്ങൾക്ക് ലഭ്യമാകേണ്ട സേവനങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭീതി.

സർദാർ ഹുക്കും സിങ്ങ്, സിഎഡി, VIII, പേജ് 322, 26 മേയ് 1949

വൈവിദ്ധ്യമാണ് നമ്മുടെ ശക്തിയെന്ന് നമ്മുടെ ഭരണഘടന വിശ്വസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ മൗലികാവകാശങ്ങളിലൊന്ന് ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സംസ്കാരം നിലനിർത്തുവാനുള്ള അവകാശമാണ്. ന്യൂനപക്ഷപദവി മതത്തെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചുള്ളതല്ല. ഭാഷാപരവും, സാംസ്കാരികപരവുമായ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ ഇതിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക ഭാഗത്തോ അല്ലെങ്കിൽ രാജ്യത്തൊട്ടാകെയോ മറ്റ് വിഭാഗങ്ങളെക്കാൾ എണ്ണത്തിൽ കുറവുള്ളവരും ഒരു പൊതുഭാഷയോ മതമോ ഉള്ളവരുമായ വിഭാഗങ്ങളാണ് ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ. അത്തരം സമുദായങ്ങൾക്ക് അവരുടേതായ ഒരു സംസ്കാരവും, ഭാഷയും ലിപിയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും അവർക്ക് അവയെ സംരക്ഷിക്കാനും വികസിപ്പിക്കാനുമുള്ള അവകാശവുമുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

മതപരവും ഭാഷാപരവുമായ എല്ലാ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കും അവരുടേതായ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനുള്ള അവകാശമുണ്ട്. അതിലൂടെ അവർക്ക് സ്വന്തം സംസ്കാരത്തെ സംരക്ഷിക്കുവാനും വികസിപ്പിക്കുവാനും കഴിയും. വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് സാമ്പത്തിക സഹായം അനുവദിക്കുമ്പോൾ ന്യൂനപക്ഷ സമുദായ മാനേജ്മെന്റുകൾക്ക് കീഴിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളോട് സർക്കാർ വിവേചനം കാണിക്കുകയില്ല.

ഞാൻ എന്റെ പ്രദേശത്ത് ന്യൂനപക്ഷമാണ്, പക്ഷേ പട്ടണത്തിൽ ഭൂരിപക്ഷവും. എന്റെ ഭാഷ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ന്യൂനപക്ഷം. മതം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഭൂരിപക്ഷവും. എങ്കിൽ നമ്മളെല്ലാം ന്യൂനപക്ഷമല്ലേ!?

ഭരണഘടനാപരമായ പരിഹാരങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശം (RIGHT TO CONSTITUTIONAL REMEDIES)

വളരെയധികം മതിപ്പുളവാക്കുന്ന മൗലികാവകാശങ്ങളുടെ പട്ടിക ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് നമ്മുടെ ഭരണഘടനയെന്ന് ആരും തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ കേവലം അവകാശങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടിക എഴുതിവച്ചത് കൊണ്ട് മാത്രം കാര്യമില്ല. അവകാശങ്ങൾ പ്രായോഗിക തലത്തിൽ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുന്നതിനും അവക്കെതിരെയുള്ള ആക്രമണങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരു മാർഗവും ഉണ്ടാവേണ്ടതുണ്ട്. ഇത് നേടിയെടുക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് ഭരണഘടനാപരമായ പരിഹാരങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശം (Right to constitutional remedies). ഭരണഘടനാപരമായ പരിഹാരങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശത്തെ ഭരണഘടനയുടെ ഹൃദയവും ആത്മാവു (heart and soul) മെന്നാണ് ഡോ. ബി.ആർ. അംബേദ്കർ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിനു കാരണം ഏതെങ്കിലും ഒരു മൗലികാവകാശത്തിന്റെ ലംഘനമുണ്ടായാൽ അത് പുനഃസ്ഥാപിച്ച് കിട്ടുന്നതിനായി ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും ഹൈക്കോടതിയേയോ സുപ്രീംകോടതിയേയോ സമീപിക്കുവാനുള്ള അവകാശം ഭരണഘടനാപരിഹാരമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ഉറപ്പ് നൽകുന്നു. സുപ്രീംകോടതിക്കും, ഹൈക്കോടതിക്കും ഇത്തരം അവകാശങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് സർക്കാരിന് ഉത്തരവുകളും നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകാൻ കഴിയും. കോടതികൾക്ക് റിട്ടുകൾ (writs) എന്ന പേരിൽ നിരവധി പ്രത്യേക ഉത്തരവുകൾ ഇതിനായി പുറപ്പെടുവിക്കാം.

- **ഹേബിയസ് കോർപ്പസ് (Habeas Corpus):** അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ട വ്യക്തിയെ കോടതിക്ക് മുൻപാകെ ഹാജരാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് കോടതി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഉത്തരവിനെയാണ് ഹേബിയസ് കോർപ്പസ് എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഒരു വ്യക്തിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനുണ്ടായ കാരണങ്ങളോ അതിന്റെ രീതിയോ നിയമാനുസൃതമോ, തൃപ്തികരമോ അല്ലെങ്കിൽ ആ വ്യക്തിയെ സ്വതന്ത്രമാക്കാൻ കോടതിക്ക് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാവുന്നതാണ്.
- **മാൻഡമസ് (Mandamus):** ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്റെ നിയമപരമായ കർത്തവ്യം നിറവേറ്റാതിരിക്കുന്നതുമൂലം മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ അവകാശം ഹനിക്കപ്പെടുന്നതായി കോടതി കണ്ടെത്തുമ്പോൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന റിട്ടാണ് മാൻഡമസ്.

- **പ്രൊഹിബിഷൻ (Prohibition):** തങ്ങളുടെ അധികാരപരിധിയിൽ വരാത്ത ഒരു കേസ് കീഴ്ക്കോടതികൾ പരിഗണിക്കുന്നത് വിലക്കികൊണ്ടുള്ള മേൽക്കോടതിയുടെ (സുപ്രീംകോടതിയോ ഹൈക്കോടതിയോ) ഉത്തരവാണ് പ്രൊഹിബിഷൻ.
- **ക്വോവാറന്റോ (Quo Warranto):** ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അദ്ദേഹത്തിന് അർഹതയില്ലാത്ത സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതായി കോടതി കണ്ടെത്തുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ അതിൽ നിന്ന് തടഞ്ഞുകൊണ്ട് കോടതി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന റിട്ടാണ് ക്വോവാറന്റോ.
- **സെർഷ്യോററി (Certiorari):** ഒരു കീഴ്ക്കോടതിയിലെയോ മറ്റ് അധികാര സ്ഥാനത്തിന്റെയോ മുൻപാകെ പരിഗണനയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു കേസ് മേൽക്കോടതിയിലേക്കോ അല്ലെങ്കിൽ ഉന്നത അധികാര സ്ഥാനത്തിലേക്കോ കൈമാറ്റം ചെയ്യാനുള്ള ഉത്തരവാണ് ഈ റിട്ട്.

പിന്നീടുള്ള വർഷങ്ങളിൽ ജുഡീഷറിയെ കൂടാതെ, അവകാശങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി മറ്റു പല സംവിധാനങ്ങളും രൂപവൽക്കരിച്ചു. ദേശീയ ന്യൂനപക്ഷ കമ്മീഷൻ, ദേശീയ വനിതാകമ്മീഷൻ, ദേശീയ പട്ടികജാതി കമ്മീഷൻ മുതലായവയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടാകും. ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ യഥാക്രമം സ്ത്രീകളുടെയും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെയും ദളിതരുടെയും അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നു. ഇതു കൂടാതെ മൗലികാവകാശങ്ങളും മറ്റു തരത്തിലുള്ള അവകാശങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് മനുഷ്യാവകാശ കമ്മിഷനും രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദേശീയ മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷൻ
(National Human Rights Commission)

ഏത് ഭരണഘടനയും നൽകുന്ന അവകാശങ്ങൾ പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നത് അവ എങ്ങനെ നടപ്പാക്കുന്നു എന്നതിലൂടെയാണ്. നിരക്ഷരർ, ദരിദ്രർ തുടങ്ങിയ സമൂഹത്തിലെ പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ വിഭാഗങ്ങൾക്കും അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കാൻ കഴിയണം. സ്വതന്ത്രസംഘടനകളായ പീപ്പിൾസ് യൂണിയൻ ഫോർ ലിബർട്ടി (പി.യു.സി.എൽ.) അതുപോലെ പീപ്പിൾസ് യൂണിയൻ ഫോർ ഡെമോക്രാറ്റിക് റൈറ്റ്സ് (പി.യു.ഡി.ആർ.) തുടങ്ങിയവ അവകാശ ലംഘനങ്ങൾക്കെതിരെ കാവൽഭടന്മാരെപ്പോലെ പ്രവർത്തിച്ച് വരുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് 1993 ൽ ഗവൺമെന്റ് ദേശീയ മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷൻ സ്ഥാപിച്ചത്.

സുപ്രീംകോടതി മുൻ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ്, സുപ്രീംകോടതിയിലെ മുൻ ജഡ്ജി, ഹൈക്കോടതിയിലെ മുൻ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് കൂടാതെ മനുഷ്യാവകാശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിഷയങ്ങളിൽ അറിവും പ്രായോഗിക പരിചയവുമുള്ള രണ്ട് അംഗങ്ങൾ, എന്നിവർ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ദേശീയ മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷന്റെ ഘടന.

സ്വന്തമായി മുൻകൈയ്യെടുത്തോ, അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യാവകാശ ലംഘനത്തിന് ഇരയായ വ്യക്തിയുടെ പരാതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ അന്വേഷണം നടത്തുക, ജയിലുകൾ സന്ദർശിച്ച് തടവുകാരുടെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുക, മനുഷ്യാവകാശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിൽ ഗവേഷണം നടത്തുകയും അത്തരം കാര്യങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക തുടങ്ങിയവയാണ് മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ.

കമ്മീഷന് ഓരോ വർഷവും ആയിരക്കണക്കിന് പരാതികൾ ലഭിക്കുന്നു. കസ്റ്റഡി മരണം, കസ്റ്റഡിയിൽ വെച്ചുള്ള ബലാൽസംഗം, ആളുകളെ കാണാതാകൽ, പോലീസ് അതിക്രമങ്ങൾ, നടപടികൾ എടുക്കുന്നതിലുള്ള പോരായ്മ, സ്ത്രീകളോട് അപമര്യാദയോടെ പെരുമാറൽ തുടങ്ങിയവ ഇതിൽപ്പെടുന്നു. ഇതിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഇടപെടലിൽ ഒന്നായ പഞ്ചാബിൽ നിന്ന് കാണാതായ യുവാക്കളുടെ കേസുകളുടെ അന്വേഷണത്തിലും ഗുജറാത്ത് കലാപ കേസുകളുടെ വിചാരണയിലും ദേശീയ മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷന്റെ ഇടപെടൽ ഫലപ്രദമാണെന്ന് തെളിഞ്ഞു.

കമ്മീഷന് ശിക്ഷിക്കാനുള്ള അധികാരമില്ല. കമ്മീഷൻ നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഗവൺമെന്റിന് ശുപാർശകൾ നൽകാനോ അല്ലെങ്കിൽ കോടതികളോട് നടപടിക്രമങ്ങൾ ആരംഭിക്കാൻ ശുപാർശ ചെയ്യാനോ മാത്രമേ അധികാരമുള്ളൂ.

കൂടുതൽ വിശദാംശങ്ങൾക്ക് സന്ദർശിക്കുക http//www.nhrc.nic.in

രാഷ്ട്രനയത്തിന്റെ നിർദേശക തത്ത്വങ്ങൾ (DIRECTIVE PRINCIPLES OF STATE POLICY)

സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യ അനേകം വെല്ലുവിളികളെ നേരിടേണ്ടി വരുമെന്ന് നമ്മുടെ ഭരണഘടനാ ശിൽപ്പികൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. എല്ലാ പൗരൻമാർക്കും സമത്വവും ക്ഷേമവും കൊണ്ടുവരിക എന്ന വെല്ലുവിളിയായിരുന്നു ഇവയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത്. ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിന് ചില നയനിർദ്ദേശങ്ങൾ ആവശ്യമാണെന്നും അവർ ചിന്തിച്ചു. എന്നാൽ അതേസമയം തന്നെ ചില പ്രത്യേക നയ രൂപീകരണ തീരുമാനങ്ങൾ ഭാവി ഗവൺമെന്റുകൾക്കുമേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കണമെന്ന് ഭരണഘടനയ്ക്ക് ഉദ്ദേശമില്ലായിരുന്നു.

അതുകൊണ്ടുതന്നെ നിയമം മൂലം നടപ്പാക്കാൻ കഴിയാത്ത ചില മാർഗരേഖകൾ ഭരണഘടനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അതായത് ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗവൺമെന്റ് ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക മാർഗ്ഗരേഖ

നടപ്പിലാക്കിയില്ല എങ്കിൽ ആ നയം നടപ്പിലാക്കാൻ ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശം ഗവൺമെന്റിന് നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് കോടതിയെ സമീപിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതായത് ഈ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ ഭരണഘടനയുടെ ന്യായവാദാർഹമല്ലാത്ത ഭാഗങ്ങളാണ് (Non -justiciable). അതായത് ഇവ കോടതി മുഖേന നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയില്ല. ഈ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് പിന്നിലുള്ള ധാർമ്മിക ശക്തി ഗവൺമെന്റിനെ അർഹിക്കുന്ന ഗൗരവത്തോടെ അവ നടപ്പിലാക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുമെന്ന് ഭരണഘടനാ ശിൽപ്പികൾ ചിന്തിച്ചു. കൂടാതെ ഈ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശക തത്ത്വങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വബോധം ഗവൺമെന്റിൽ സൃഷ്ടിക്കാൻ ജനങ്ങൾ പരിശ്രമിക്കുമെന്നും അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചു. അപ്രകാരം നയപരമായ മാർഗ്ഗരേഖകളുടെ ഒരു വേറിട്ട പട്ടിക നമ്മുടെ ഭരണഘടനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി. ഈ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളുടെ പട്ടികയെ രാഷ്ട്രനയത്തിന്റെ നിർദ്ദേശക തത്ത്വങ്ങൾ (Directive Principles of State Policy) എന്നു പറയുന്നു.

എന്താണ് നിർദ്ദേശക തത്ത്വങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്? (What do the Directive Principles contain?)

ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രധാനമായും നിർദ്ദേശകതത്വങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള മൂന്ന് കാര്യങ്ങളാണ് പട്ടികപ്പെടുത്തുന്നത്.

- ഒരു സമൂഹമെന്ന നിലയിൽ നാം സ്വീകരിക്കേണ്ട ഉദ്ദേശ്യ ലക്ഷ്യങ്ങൾ
- മൗലികാവകാശത്തിന് പുറമെ വ്യക്തികൾ അനുഭവിക്കേണ്ടതായ ചില അവകാശങ്ങൾ
- ഗവൺമെന്റ് സ്വീകരിക്കേണ്ടതായ ചില നയങ്ങൾ. .

താഴെ കാണുന്ന ചില നിർദ്ദേശക തത്ത്വങ്ങളെ പരിശോധിക്കുന്നതിലൂടെ ഭരണഘടനാ ശിൽപ്പികളുടെ കാഴ്ചപ്പാടിനെക്കുറിച്ച് ചില ആശയങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്നതാണ്. ചില നിർദ്ദേശക തത്ത്വങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് അതാത് കാലഘട്ടങ്ങളിലെ സർക്കാരുകൾ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജന്മിത്ത നിരോധന നിയമങ്ങൾ, ബാങ്കുകളുടെ ദേശസാൽക്കരണം, നിരവധി ഫാക്ടറി നിയമങ്ങൾ, കുറഞ്ഞ കൂലി നിശ്ചയിക്കൽ, ചെറുകിട കുടിൽ വ്യവസായങ്ങളുടെ പ്രോത്സാഹനം, പട്ടികജാതിക്കാരുടെയും പട്ടികവർഗ്ഗക്കാരുടെയും ഉന്നമനത്തിനുള്ള സംവരണം എന്നീ നിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കപ്പെട്ടു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള അവകാശം, രാജ്യമൊട്ടാകെ പഞ്ചായത്ത് രാജ് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ രൂപീകരണം, തൊഴിലുറപ്പ് പദ്ധതിയുടെ ഭാഗികമായിട്ടെങ്കിലും ജോലി ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം, കൂടാതെ ഉച്ചഭക്ഷണ പദ്ധതി മുതലായവയും നിർദ്ദേശക തത്ത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നടപ്പിലാക്കിയവയാണ്.

പൗരന്മാരുടെ മൗലിക ചുമതലകൾ (Fundamental Duties of citizens)

- 1976 – ൽ 42 -ാം മത്തെ ഭരണഘടന ഭേദഗതി പാസ്സാക്കപ്പെട്ടു. മറ്റു വിഷയങ്ങളോടൊപ്പം പൗരന്മാരുടെ മൗലിക ചുമതലകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പട്ടിക ഈ ഭേദഗതിയിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടു. ആകെ പത്ത് ചുമതലകൾ എഴുതിചേർക്കപ്പെട്ടു. എന്നിരുന്നാലും ഈ ചുമതലകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഭരണഘടന മൗനം പാലിക്കുന്നു.

- പൗരന്മാർ എന്ന നിലയിൽ ഭരണഘടനയെ അനുസരിക്കുക, രാജ്യത്തെ പ്രതിരോധിക്കുക, എല്ലാ പൗരന്മാർക്കിടയിലും സൗഹാർദ്ദത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുക, പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷിക്കുക തുടങ്ങിയവ മൗലിക കടമകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

- എന്നിരുന്നാലും നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് അവകാശങ്ങൾ അനുഭവിക്കണമെങ്കിൽ ചുമതലകൾ നിർവഹിക്കണമെന്ന് യാതൊരു നിബന്ധനയും ഭരണഘടനയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലായെന്നതാണ്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ മൗലിക കർത്തവ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ വഴി മൗലികാവകാശങ്ങളുടെ പദവിക്ക് യാതൊരു മാറ്റവും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല.

പഠനപുരോഗതി പരിശോധിക്കുക

ഇന്ത്യയിൽ ഏകദേശം 33 ദശലക്ഷം നഗരവാസികൾ വീടില്ലാത്തവരാണെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ജനതയുടെ 5% ആളുകൾക്ക് രാത്രികാലങ്ങളിൽ അഭയസ്ഥലം ലഭ്യമല്ല. നൂറ് കണക്കിന് വീടില്ലാത്ത വൃദ്ധരും, രോഗികളുമായ ജനങ്ങൾ ശൈത്യകാലത്ത് ശീതക്കാറ്റേറ്റ് മരണപ്പെടുന്നു. ഗാർഹിക രേഖകളുടെ അഭാവത്തിൽ റേഷൻ കാർഡോ, വോട്ടിങ്ങ് കാർഡോ അവർക്ക് ലഭ്യമാകുന്നില്ല. ഇവർ ഗവൺമെന്റിന്റെ സഹായം ആവശ്യമുള്ളവരാണെങ്കിലും ഇത്തരം രേഖകളുടെ അഭാവത്തിൽ അവർക്ക് സർക്കാർ സഹായം ലഭിക്കാറില്ല. ഭവനരഹിതരായ ഈ ആളുകളിൽ ഭൂരിഭാഗവും വളരെ തുച്ഛമായ വേതനം ലഭിക്കുന്ന താൽക്കാലിക ജീവനക്കാരാണ്. രാജ്യത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഇവർ തൊഴിൽ തേടി നഗരങ്ങളിലേക്ക് സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഈ വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഭരണഘടനാ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശമെന്ന കാഴ്ചപ്പാടിൽ നിന്നുകൊണ്ട് സുപ്രീംകോടതിയ്ക്ക് ഒരു പരാതി എഴുതുക. താങ്കളുടെ പരാതിയിൽ താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കണം.

- ഭവനരഹിതരായ ഇവരുടെ നിത്യജീവിതത്തിൽ ഏതെല്ലാം മൗലികാവകാശങ്ങളാണ് നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നത്?
- ഏതുതരത്തിലുള്ള ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാനാണ് നിങ്ങൾ സുപ്രീം കോടതിയോട് അപേക്ഷിക്കുക?

മൗലികാവകാശങ്ങളും നിർദേശക തത്വങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം (RELATIONS BETWEEN FUNDAMENTAL RIGHTS AND DIRECTIVE PRINCIPLES)

മൗലികാവകാശങ്ങളും നിർദ്ദേശക തത്വങ്ങളും പരസ്പര പൂരകങ്ങളാണെന്ന് നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നു. മൗലികാവകാശങ്ങൾ ഗവൺമെന്റിനെ ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽനിന്ന് വിലക്കുമ്പോൾ നിർദേശക തത്ത്വങ്ങൾ ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ ഗവൺമെന്റിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

നിർദേശക തത്ത്വങ്ങൾ (Directive Principles)

ലക്ഷ്യങ്ങൾ (Goals)

- ജനക്ഷേമം;
  സാമൂഹിക, സാമ്പത്തിക, രാഷ്ട്രീയ നീതി.
- ജീവിത നിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്തൽ;
  വിഭവങ്ങളുടെ തുല്യവിതരണം
  അന്തർദേശീയ സമാധാനം പരിപോഷിപ്പിക്കുക.

നയങ്ങൾ (Policies)

- ഏകീകൃത സിവിൽ കോഡ്
- ലഹരി പാനീയങ്ങളുടെ ഉപയോഗം നിരോധിക്കുക.
- കുടിൽ വ്യവസായങ്ങളെ പരിപോഷിപ്പിക്കുക.
- ഉപയോഗമുള്ള കന്നുകാലികളുടെ കശാപ്പ് നിരോധിക്കുക.
- ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകൾ രൂപീകരിക്കുക.

ന്യായവാദാർഹമല്ലാത്ത അവകാശങ്ങൾ (Non - Justiciable Rights)

- മതിയായ ഉപജീവനമാർഗം
- പുരുഷനും സ്ത്രീക്കും തുല്യ ജോലിക്ക് തുല്യ വേതനം
- സാമ്പത്തിക ചൂഷണത്തിനെതിരെയുള്ള അവകാശം
- തൊഴിലിനുള്ള അവകാശം
- ശിശുപരിപാലനവും ആറ് വയസിനു താഴെ പ്രായമുള്ള കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസവും

ഒരു കോടതിക്കും നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത ഭരണഘടനയിലെ മനോഹരമായ കാര്യങ്ങൾ എന്നോട് പറയുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണ്?

മൗലികാവകാശങ്ങൾ പ്രധാനമായും വ്യക്തികളുടെ അവകാശങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുമ്പോൾ നിർദേശക തത്ത്വങ്ങൾ സമൂഹത്തിലെ എല്ലാവരുടേയും ക്ഷേമം ഉറപ്പ് വരുത്തുന്നു.

എന്നിരുന്നാലും നിർദേശക തത്ത്വങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് ഗവൺമെന്റ് ശ്രമിച്ച ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ പൗരന്റെ മൗലികാവകാശങ്ങളുമായി ചില ഏറ്റുമുട്ടലുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ജന്മിത്തം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ നിയമനിർമാണം നടത്തുന്നതിന് ഗവൺമെന്റ് തീരുമാനിച്ചപ്പോഴാണ് ഈ പ്രശ്നം ഉടലെടുത്തത്. സ്വത്താവകാശം ലംഘിച്ചുവെന്നതിന്റെ പേരിൽ ഈ നടപടികൾ എതിർക്കപ്പെട്ടു. വ്യക്തി താൽപ്പര്യത്തിനുപരിയായി സമൂഹത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് പരിഗണന നൽകിയ ഗവൺമെന്റ് ഈ നിർദ്ദേശക തത്ത്വത്തെ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുന്നതിന് ഭരണഘടനയിൽ ഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്നു. ഇത് ദീർഘകാല നിയമയുദ്ധത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. ഇതിൽ കാര്യനിർവഹണ, നീതിന്യായ വിഭാഗങ്ങൾ വ്യത്യസ്ത നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചു. നിർദേശക തത്ത്വങ്ങളെ പ്രാബല്യത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന് അവകാശങ്ങളെ വെട്ടിച്ചുരുക്കാം എന്ന വാദമാണ് ഗവൺമെന്റ് മുന്നോട്ട് വെച്ചത്. ജനക്ഷേമ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അവകാശങ്ങൾ തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നു എന്ന വാദമാണ് ഇവർ മുന്നോട്ട് വെച്ചത്. നേരെ മറിച്ച് മൗലികാവകാശങ്ങൾ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതും പവിത്രവുമാണെന്നും നിർദേശക തത്ത്വങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനായി ഇവ പരിമിതപ്പെടുത്താനാവില്ലെന്ന കാഴ്ചപ്പാടാണ് കോടതി മുന്നോട്ട് വെച്ചത്.

സ്വത്തവകാശം (Right to Property)

അവകാശങ്ങളും നിർദേശക തത്ത്വങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവാദത്തിന് പിന്നിലുള്ള പ്രധാന കാരണം യഥാർത്ഥ ഭരണഘടനയിൽ മൗലികാവകാശമായി ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന സ്വത്ത് നേടാനും, കൈവശം വെക്കാനും, നിലനിർത്താനുമുള്ള അവകാശമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഗവൺമെന്റിന് സാമൂഹ്യ ക്ഷേമ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി സ്വത്ത് ഏറ്റെടുത്ത് ഉപയോഗിക്കാമെന്ന് ഭരണഘടന വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 1950 മുതൽ സ്വത്തവകാശത്തെ പരിമിതപ്പെടുത്തുവാൻ ഗവൺമെന്റ് നിരവധി നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവകാശങ്ങളും നിർദേശക തത്ത്വങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൻമേൽ ദീർഘകാലം നീണ്ടുനിന്ന സംവാദത്തിന്റെ കേന്ദ്രം ഈ അവകാശമായിരുന്നു. അവസാനം 1973–ൽ സ്വത്തവകാശം ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടനയുടെ ഭാഗമല്ലെന്നും അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഭരണഘടനാ ഭേദഗതിയിലൂടെ ഈ അവകാശം പരിമിതപ്പെടുത്താൻ പാർലമെന്റിന് അധികാരമുണ്ടെന്നും സുപ്രീംകോടതി വിധിച്ചു. അങ്ങനെ 1978 –ൽ 44 -ാം ഭരണഘടന ഭേദഗതിയിലൂടെ മൗലികാവകാശങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റിൽ നിന്ന് സ്വത്തവകാശമെന്ന അവകാശത്തെ മാറ്റുകയും നിയമാനുസൃതമായ അവകാശമായി അനുച്ഛേദം 300 A യുടെ ഭാഗമായി മാറ്റുകയും ചെയ്തു.

ഇത് സങ്കീർണ്ണമായ മറ്റൊരു സംവാദത്തിന് വഴിയൊരുക്കി. ഇത് ഭരണഘടനാ ഭേദഗതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായിരുന്നു. പാർലമെന്റിന് ഭരണഘടനയുടെ ഏത് ഭാഗവും ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ കഴിയും എന്നായിരുന്നു ഗവൺമെന്റ് വാദിച്ചിരുന്നത്. മൗലികാവകാശങ്ങളെ ലംഘിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഭരണഘടന ഭേദഗതിയും പാർലമെന്റിന് വരുത്താൻ കഴിയുകയില്ല എന്നതായിരുന്നു കോടതിയുടെ നിലപാട്. കേശവാനന്ദ ഭാരതി കേസിലെ സുപ്രധാന വിധിയിലൂടെയാണ് സുപ്രീംകോടതി ഈ തർക്കത്തിന് തീർപ്പ് കൽപിച്ചത്. ഈ കേസിൽ ഭരണഘടനയക്ക് ചില അടിസ്ഥാന സവിശേഷതകൾ ഉണ്ടെന്നും അത് പാർലമെന്റിന് ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണെന്നും സുപ്രീം കോടതി പറഞ്ഞു. അധ്യായം - 9 ൽ 'ഭരണഘടന: ഒരു സജീവ പ്രമാണമെന്ന നിലയിൽ' എന്ന പാഠഭാഗത്ത് ഈ വിഷയം നാം വളരെ വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യുന്നതാണ്.

പഠന പുരോഗതി വിലയിരുത്തുക

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ ഭരണഘടനയിലെ അവകാശ പത്രികയിൽ ഉൾപ്പെട്ട പ്രധാന സൂചകങ്ങളും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ രാഷ്ട്ര നയത്തിലെ നിർദേശക തത്വങ്ങളും വായിക്കുക. രണ്ട് പട്ടികയിലും പൊതുവായത് എന്തെല്ലാമാണ്? ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ ഭരണഘടന എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇവയെല്ലാം അവകാശ പത്രികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയത്?

ഒരു പുതിയരാജ്യത്തിന് നിങ്ങൾ ഭരണ ഘടന എഴുതുകയാണെങ്കിൽ എന്ത് നിർദേശമാണ് മുന്നോട്ട് വയ്ക്കാനുള്ളത്?

ഉപസംഹാരം

മഹാരാഷ്ട്രയിൽ നിന്നുള്ള സാമൂഹിക പരിഷ്കർത്താവായ ജ്യോതി റാവു ഫൂലേ (1827 – 1890) യുടെ ലേഖനങ്ങളിൽ അവകാശമെന്നതിൽ സ്വാതന്ത്ര്യവും സമത്വവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു എന്ന പഴയകാല കാഴ്ചപ്പാടുകൾ പ്രകടമാകുന്നതായി കാണാം. ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ അവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ആശയം കൂടുതൽ ശക്തമാക്കപ്പെടുകയും അത് ഭരണഘടനാ അവകാശങ്ങളിലേയ്ക്ക് നയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ ഭരണഘടന ഈ മഹത് പാരമ്പര്യം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും മൗലികാവകാശങ്ങളുടെ ഭാഗമാക്കുകയും ചെയ്തു. 1950 – മുതൽ തന്നെ നീതിന്യായവ്യവസ്ഥ അവകാശങ്ങളുടെ പ്രധാന സംരക്ഷകനെന്ന നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നീതിന്യായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അവകാശങ്ങളുടെ വ്യാപ്തി പല രീതിയിലും വിപുലപ്പെടുത്തി. നമ്മുടെ ഭരണകൂടവും അതുപോലെ ഭരണവിഭാഗവും ഇതിന്റെ ചട്ടക്കൂടിനകത്ത് നിന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അവകാശങ്ങൾ സർക്കാറിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പരിധി നിശ്ചയിക്കുകയും അതുപോലെ രാജ്യത്ത് ജനാധിപത്യ ഭരണക്രമം ഉറപ്പു വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

അഭ്യാസം

1. തന്നിരിക്കുന്ന ഓരോ പ്രസ്താവനയും ശരിയോ തെറ്റോ എന്നെഴുതുക.

എ) ഒരു രാജ്യത്ത് ജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന അവകാശങ്ങൾ അവകാശപത്രിക മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുന്നു

ബി) ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെ അവകാശ പത്രിക സംരക്ഷിക്കുന്നു.

സി) ലോകത്ത് എല്ലാ രാജ്യങ്ങൾക്കും ഒരു അവകാശ പത്രികയുണ്ട്.

ഡി) അവകാശ ലംഘനങ്ങൾക്കെതിരായ പരിഹാരങ്ങൾ ഭരണഘടന ഉറപ്പ് നൽകുന്നു.

2. താഴെ തന്നിരിക്കുന്നവയിൽ മൗലികാവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഏറ്റവും നല്ല വിവരണം ഏതാണ്?

എ) ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട എല്ലാ അവകാശങ്ങളും

ബി) നിയമപരമായി പൗരന് നൽകിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ അവകാശങ്ങളും

സി) ഭരണഘടന നൽകുന്നതും സംരക്ഷിക്കുന്നതുമായ അവകാശങ്ങൾ

ഡി) ഭരണഘടന നൽകുന്നതും പരിമിതപ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്തതുമായ അവകാശങ്ങൾ

3. താഴെ പറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ച് ഓരോ സാഹചര്യത്തിലും ഏത് മൗലികാവകാശമാണ് ഉപയോഗിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ലംഘിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്? എപ്രകാരം?

എ) വിമാനത്തിനുള്ളിലെ അമിതഭാരമുള്ള പുരുഷ ജോലിക്കാരെ ദേശീയ വിമാന കമ്പനി സ്ഥാനക്കയറ്റത്തിന് അനുവദിച്ചപ്പോൾ സഹപ്രവർത്തകരായ സ്ത്രീ ജോലിക്കാരെ ഇതേ കാരണത്താൽ മാറ്റിനിർത്തി.

ബി) സർക്കാറിന്റെ നയങ്ങളെ വിമർശിക്കുന്ന ഒരു ഡോക്യുമെന്ററി സിനിമ ഒരു സംവിധായകൻ നിർമ്മിച്ചു.

സി) വലിയ ഒരു അണക്കെട്ടിന്റെ നിർമാണത്തെ തുടർന്ന് കുടിയൊഴിപ്പിക്കപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ പുനരധിവാസം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഒരു റാലി സംഘടിപ്പിച്ചു.

ഡി) ആന്ധ്രാപ്രദേശിന് പുറത്ത് ആന്ധ്രക്കാർ തെലുങ്ക് ഭാഷ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങൾ നടത്തുന്നത്.

4. സാംസ്കാരികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ അവകാശങ്ങളെ പറ്റി താഴെ പറയുന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ശരിയായത് ഏത്?

എ) ന്യൂനപക്ഷ വിഭാഗത്തിലെ കുട്ടികൾക്ക് മാത്രം വേണ്ടി ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ആ വിഭാഗത്തിലെ കുട്ടികൾക്ക് മാത്രമേ പഠിക്കാൻ കഴിയൂ.

ബി) ന്യൂനപക്ഷ വിഭാഗത്തിലെ കുട്ടികൾക്ക് അവരുടെ സംസ്കാരവും വിശ്വാസവും പരിചയപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട് എന്ന് സർക്കാർ സ്കൂളുകൾ ഉറപ്പ് വരുത്തണം.

സി) ഭാഷാപരവും മതപരവുമായ ന്യൂനപക്ഷവിഭാഗത്തിന് അവരുടെ കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി സ്കൂളുകൾ ആരംഭിക്കുവാനും അത് അവർക്കു വേണ്ടി സംവരണം ചെയ്യാനും സാധിക്കും.

ഡി) തങ്ങൾ സ്വന്തമായി നടത്തുന്ന സ്ഥാപനത്തിലല്ലാതെ മറ്റ് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കരുതെന്ന് ഭാഷാ മത ന്യൂനപക്ഷ വിഭാഗത്തിന് ആവശ്യപ്പെടാം.

5. താഴെ പറയുന്നവയിൽ ഏതാണ് മൗലികാവകാശ ലംഘനം? എന്തുകൊണ്ട്?

എ) അടിസ്ഥാന വേതനം നൽകാത്തത്

ബി) ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ നിരോധനം

സി) രാത്രി 9 മണിക്കുശേഷമുള്ള ഉച്ചഭാഷിണികൾക്കുള്ള നിരോധനം.

ഡി) ഒരു പ്രഭാഷണം നടത്തുന്നത്

6. പാവപ്പെട്ടവരുടെ ഇടയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകൻ പറയുന്നത് അവർക്ക് മൗലികാവകാശങ്ങളല്ല വേണ്ടത് മറിച്ച് നിയമസാധുതയുള്ള നിർദേശക തത്വങ്ങളാണ് എന്നാണ്. ഇതിനോട് നിങ്ങൾ യോജിക്കുന്നുണ്ടോ? കാരണം വ്യക്തമാക്കുക.

7. തൂപ്പ് ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജാതി വിഭാഗത്തെ അതേ ജോലിയിൽ തുടരാൻ നിർബന്ധിക്കുകയും, അധികാരത്തിലിരിക്കുന്നവർ അവർക്ക് മറ്റ് ജോലികൾ നിഷേധിക്കുന്നതുമായിട്ടാണ് പല റിപ്പോർട്ടുകളും സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. കൂടാതെ അവരുടെ കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്നതിൽ നിന്നും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഇവരുടെ ഏതെല്ലാം മൗലികവകാശങ്ങളാണ് ലംഘിക്കപ്പെടുന്നത്?

8. രാജ്യത്തെ പട്ടിണിക്കാരുടെ, ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ഒരു മനുഷ്യാവകാശ ഗ്രൂപ്പ് അവരുടെ പരാതിയിലൂടെ, കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെടുത്തി. 5 കോടി ടണ്ണിലധികം ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ ഫുഡ് കോർപ്പറേഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ ഗോഡൗണുകളിൽ കെട്ടിക്കിടക്കുന്നു. ന്യായവില ഷോപ്പുകളിൽ നിന്നും എത്ര അളവ് ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളാണ് തങ്ങൾക്ക് വാങ്ങാൻ കഴിയുക എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഭൂരിഭാഗം റേഷൻ കാർഡ് ഉടമകൾക്കും അറിയില്ല എന്നാണ് പഠനങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. പൊതുവിതരണ സംവിധാനം ശക്തിപ്പെടുത്താൻ ഗവൺമെന്റിനോട് ഉത്തരവിടാൻ അവർ കോടതിയോട് അപേക്ഷിച്ചു.

എ) ഏതെല്ലാം വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അവകാശങ്ങളാണ് ഈ കേസിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്? എപ്രകാരമാണ് ഈ അവകാശങ്ങൾ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്?

ബി) ഇത്തരത്തിലുള്ള അവകാശങ്ങൾ ജീവിക്കുവാനുള്ള അവകാശത്തിന്റെ ഭാഗമാണോ?

9. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട, സോമനാഥ് ലാഹിറിന്റെ ഭരണഘടനാനിർമാണസഭയിൽ നടത്തിയ പ്രസ്താവന വായിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിനോട് നിങ്ങൾ യോജിക്കുന്നുണ്ടോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ അത് തെളിയിക്കാൻ ആവശ്യമായ ഉദാഹരണം നൽകുക. അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലപാടിനെതിരായുള്ള വാദങ്ങൾ സമർത്ഥിക്കുക.

10. നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട മൗലികാവകാശം ഏത്? അതിലെ വ്യവസ്ഥകളെ ക്രോഡീകരിച്ചുകൊണ്ട് എന്തുകൊണ്ടാണ് അത് പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതെന്ന് സമർത്ഥിക്കുക.